

ESPECTÁCULOS

CRITICA CINE

Marcel·lí Borrell

L'Apocalipsi té futur

La trama: Estats Units d'Amèrica, 2018. John Connor és al front d'un escamot de soldats de la Resistència contra les màquines assassines després del Judici Final, se'ls uneix Marcus, un híbrid d'home-màquina que lluita per saber qui és, junts planten cara als robots.

La pel·lícula: El 1984, James Cameron inventava unes de les icones de ciència-ficció més celebrades de finals del segle XX: Terminator. En el XXI es va tancar aquesta trilogia que versa sobre viatges en el temps a la recerca d'assassinats i venjances. La novetat residia en que eren les màquines inventades per l'home qui es revoltaven contra ell. Avui són els homes qui planten cara a les màquines. *Terminator Salvation* (gairebé) arrenca després de l'apocalipsi que tancava *Terminator: la rebelión de las máquinas* (2003), quan el món que coneixem desapareixia en la darrera imatge del film. En les noves aventures de l'esforçat John Connor (Christian Bale, contundent) els guionistes han ideat un híbrid de ciència-ficció anti-utòpica i desesperada, amb una narrativa pròpia de les pel·lícules bèl·liques. És

Terminator Salvation

Director: McG. Intèrprets:
Christian Bale, Sam Worthington, Helena Bonham Carter, Anton Yelchin, Moon Bloodgood. EUA, 2009. 115'.
JCA Alpicat, Lauren.

a dir, *Terminator Salvation* vindria a ser un megaespectacle tan humanista com *Salvar al soldado Ryan*. Grans màquines de guerra senyorejant la pantalla, paisatges desolats d'hecatombe nuclear mad-max, exèrcits a la defensiva, música i efectes sonors dels que fan tremolar les parets de la sala, i acció trepidant, tant, que les prop de dues hores del film s'escolen en un plis plas. A més de Christian Bale, ens retrobem amb Sam Worthington fent de *termineitor* a lo Schwarzenegger (qui per cert surt en el film en tècnica pixelada). Worthington és un crack amb futur esplèndid: barreja de Bruce Willis i Jason Statham. El director McG (Michigan, 1968) acredita recursos visuals i no li tremola gens la mà en els moments brillants de l'òpera post-apocalíptica. Una òpera wagneriana que, ben segur, és el primer episodi d'una altra trilogia o tetralogia descomunal. Al temps.

La imatge: Marcus encadenat, en forma de creu, davant els seus enemics, a punt que li traspassin allò únic que té d'humà: el cor.

La frase: "La gent es mereix una segona oportunitat", reclama Marcus. És gairebé un dret adquirit pels humans. O la capacitat d'aprendre dels nostres errors.

La recomanació: Per a col·leccionistes de *termineitors* i seguidors dels espectacles a bombo i platerets.